

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Karlem Ulíkem ve věci

žalobce: **N. A.**
narozený X, bytem X
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 10. 2023, č. j. MV-137862-4/SO-2023,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. V této věci se soud zabývá otázkou, zdali správní orgány nepochybily, pokud nevyhověly žalobcově žádosti o vydání zaměstnanecké karty z důvodu neplnění dosavadního účelu pobytu. Soud přitom dospěl k závěru, že správní orgány zjistily skutkový stav, o němž

nejsou důvodné pochybnosti, a proto jejich klíčový závěr o tom, že žalobce před podáním žádosti o zaměstnaneckou kartu neplnil účel pobytu (nestudoval), obstojí.

Skutková zjištění plynoucí ze správního spisu

2. Žalobce pobýval na území České republiky (dále „ČR“) na základě povolení k dlouhodobému pobytu s platností od 5. 2. 2022 do 23. 9. 2022, a to za účelem studia na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity (dále „ČZU“) v rámci akreditovaného bakalářského studijního programu „Economics and Management“.
3. Dne 7. 9. 2022 žalobce požádal o prodloužení doby platnosti uvedeného pobytového oprávnění. K výzvě Ministerstva vnitra (dále „ministerstvo“) ale nedoložil potvrzení o studiu. V podání doručeném ministerstvu dne 27. 10. 2022 to vysvětloval tím, že ve zkouškovém období neprošel jednou ze zkoušek a doposud ji nestihl splnit kvůli náročné životní situaci. Žalobce tížily těžké osobní a zdravotní důvody. Jeho rodina se v Sýrii dostala do problémů a matka onemocněla se srdcem. Žalobce by rád požádal o vydání zaměstnanecké karty, protože zaměstnání má pro něj z finančních důvodů přednost před studiem.
4. Dne 27. 10. 2022 žalobce požádal o vydání zaměstnanecké karty. Pracovat hodlal jako směnárník u společnosti FENIX PARTNERS s.r.o., jejímž společníkem je žalobcův strýc.
5. K žádosti ministerstva ČZU sdělila, že žalobcovo studium ukončila ke dni 20. 4. 2022 pro nesplnění požadavků. V zimním semestru žalobce získal pouze 4 kredity a v letním žádný.
6. Ministerstvo k objasnění stavu věci žalobce vyslechlo. Žalobce mj. vypověděl, že se v ČR rozhodl studovat, protože zde má strýce. Navíc je zde dobrý život a ČR je bezpečná země. Studoval v angličtině ekonomii a řízení na Provozně ekonomické fakultě. V prvním semestru chodil do školy každý den. Někdy měl online výuku kvůli covidu. Přes den navštěvoval 3 až 4 vyučovací hodiny. Zkoušeli je rovněž online, případně i přímo na univerzitě. Žádné seminární práce nebo projekty dělat nemusel. Žalobce jmenoval i některé vyučující a studenty, kteří s ním do školy chodili. Kolik kreditů získal, si přesně nepamatoval. Školné platil ve výši 21 000 Kč za semestr. Ministerstvo od žalobce požadovalo i vysvětlení, proč v říjnu 2022 tvrdil, že nesplnil jen jednu zkoušku, ačkoli nebyl studentem ČZU již šest měsíců. Žalobce odpověděl tak, že na zkoušce byl, čekal na výsledek. Potvrzení o studiu nemohl dodat a nemohl pokračovat ve studiu, protože mu říkali, že by musel studovat v češtině za 80 000 Kč. Na to ale neměl peníze. Když nemohl studovat, podal si žádost o zaměstnaneckou kartu. Nemohl začít studovat dříve, než začne nový ročník. Do nového studia jej nepřijali pro nedostatek bodů. Žalobce měl velmi těžké období. Není z rodiny, která by jej mohla podpořit. V období od 20. 4. 2022 do října 2022 bydlel na Strahově na koleji a od září se přestěhoval ke strýci, který má několik provozoven. Žalobce sledoval, co dělají a učil se česky. Díval se, jak směnárny fungují, aby u strýce mohl pracovat, pokud dostane povolení. Na zvolenou pracovní pozici žalobce výběrové řízení ani pohovor neabsolvoval, protože jej znají a vědí, že je schopný. Jinou práci si nehledal, když mu ji nabídla rodina. V budoucnu by chtěl znovu studovat. V Sýrii má rodiče, mladšího bratra a starší sestru. V ČR žijí jeho strýcové s rodinami. V případě zamítnutí žádosti to bude pro žalobce špatná zpráva. V Sýrii je válka a trvá již 13 let. Chtěl zde pracovat a pomáhat rodičům. Doufá, že nebude muset žádat o azyl.
7. Ministerstvo rozhodnutím ze dne 31. 5. 2023, č. j. OAM-74846-16/ZM-2022 (dále „prvostupňové rozhodnutí“), žalobcovu žádost zamítlo a zaměstnaneckou kartu mu

nevydalo z důvodu podle § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“). V odůvodnění ministerstvo konstatovalo, že žalobce nejméně od 20. 4. 2022 neplnil účel povoleného pobytu, neboť neplnil studijní povinnosti. Žalobce nadto záměrně tvrdil, že nesplnil jen jednu zkoušku, přestože již šest měsíců nebyl studentem ČZU. Žalobce rovněž neprokázal žádný důvod, který by mu objektivně bránil věnovat se aktivitě, která je účelem jeho pobytu. Žalobcovo studium bylo pouze formální. Ve skutečnosti své povinnosti neplnil od samého počátku. Proto ani nelze uvažovat o tom, že by mu nějaký závažný důvod bránil plnit účel pobytu po přechodnou dobu.

8. V odvolání žalobce namítal, že právní úprava záměrně nestanovuje časový úsek, který je při neplnění účelu překážkou pro další pobyt cizince. Díky tomu lze zohlednit konkrétní skutkové okolnosti případu. Prvostupňové rozhodnutí se nevypořádává s argumentem neutěšené bezpečnostní situace v Sýrii a onkologického onemocnění matky. Kvůli těmto okolnostem podal žalobce žádost o změnu účelu pobytu s půlročním zpožděním. Tyto těžkosti nejsou důvodem neúspěchu žalobcova studia, ale důvodem, proč si nemohl obstarat pracovní nabídku bezodkladně. O práci se žalobce musel nejprve ucházet. Žalobce dále poukazoval na nepřiměřenou délku správního řízení a nemožnost ihned pokračovat ve studiu na vysoké škole kvůli harmonogramu akademického roku.
9. Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím (dále „napadené rozhodnutí“) odvolání zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Ztotožnila se s ministerstvem v závěru, že žalobce vůbec neplnil své studijní povinnosti, kvůli čemuž mu bylo jeho studium ukončeno. V řízení pak žalobce neprokázal, že by mu v plnění účelu pobytu bránila objektivní překážka. Tuto skutečnost nesdělil ani při výslechu. Argument, že potíže v rodině a špatný zdravotní stav matky žalobci zabránily v bezodkladném obstarání práce, je irelevantní. Sám žalobce při výslechu tvrdil, že se o práci ucházet nemusel, neboť mu ji nabídl jeho strýc. Důvodná není ani námitka délky správního řízení, neboť případné překročení lhůt pro vydání rozhodnutí nezakládá nezákonnost rozhodnutí. Prvostupňové rozhodnutí ani nepřiměřeně nezasahuje do rodinného a soukromého života žalobce. Nebyl mu zakázán další pobyt na území ČR a pobývá zde jeho strýc. Zbytek rodiny (rodiče a sourozenci) žijí v Sýrii.

Shrnutí žaloby

10. Žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
11. Žalobce namítá, že žalovaná porušila § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále „správní řád“), neboť řízení nevedla způsobem vedoucím ke zjištění skutečného stavu věci. Obdobně jako v odvolání žalobce argumentuje, že zákon přesně neurčuje dobu, v rámci které je neplnění účelu pobytu ještě přípustné. V tomto kontextu žalobce uvádí, že správní řízení se vedlo rok, během kterého nemohl vykonávat závislou práci. Vyčítají-li správní orgány žalobci, že neplnil účel pobytu, tak žalobcem způsobený časový výpadek trval přibližně půl roku a odehrál se před rokem. Proto jej žalobce nepovažuje za překážku dalšího pobytu v ČR.
12. Po ukončení studia žalobce nemohl začít navštěvovat jinou vysokou školu, protože se tehdy nacházel v polovině letního semestru. V době do podání žádosti o zaměstnaneckou kartu žalobce hledal pracovní uplatnění. Následně musela být dodržena 30denní lhůta k nabídce pozice občanům Evropské unie. Ačkoli mohl žalobce postupovat rychleji, nezahálel. Jeho pobyt nebyl bezúčelný.

13. Žalovaná nepřihlédla k tomu, že v domovském státě žalobce stále probíhá válečný konflikt. Žalobce proto nepovažuje za vhodné, aby mu rozhodnutí správních orgánů doporučovala zpětné vycestování. Jelikož žalovaná nezohlednila vztah žalobce s domovským státem a z toho vyplývající bezpečnostní limity, je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Vyjádření žalované

14. Žalovaná navrhuje žalobu zamítnout. Ministerstvo postupovalo v řízení v souladu s § 3 správního řádu. Především provedlo s žalobcem výsledky a ČZU se dotazovalo na průběh žalobcova studia. Díky tomu skutkový stav náležitě zjistilo. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce v období od 5. 2. 2022 do 23. 9. 2022 účel pobytu neplnil. Zároveň žalobce neprokázal, že by mu v řádném studiu bránil závažný důvod. Pro projednáváný případ není podstatné, zda žalobce nastoupil či nenastoupil ke studiu v dalším akademickém roce. Žalobce nikterak nespороval, že mu bylo studium ukončeno pro neplnění studijních povinností. Válečný konflikt v Sýrii nemůže být sám o sobě důvodem pro vydání zaměstnanecké karty, jestliže byly naplněny podmínky pro zamítnutí žádosti podle § 45 zákona o pobytu cizinců. Pokud by žalobci ve vycestování bránila překážka na jeho vůli nezávislá, může si požádat např. o vízum za účelem strpění pobytu na území.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

15. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlížet z moci úřední, soud neshledal.
16. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s takovým postupem účastníci shodně souhlasili (žalobce implicitně a žalovaná výslovně).
17. Dokazování soud neprováděl, neboť si vystačil s obsahem správního spisu, z něhož vychází [rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS].

Posouzení věci soudem

18. Jelikož žalobce pobýval na území ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia a v ČR nadále hodlal pobývat za jiným účelem (výdělečným), byl povinen požádat ministerstvo o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu, tj. např. o vydání zaměstnanecké karty, dle § 45 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců.
19. Nové povolení k dlouhodobému pobytu však nelze udělit, jestliže cizinec neplnil před podáním žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu (§ 45 odst. 1 věta třetí zákona o pobytu cizinců).
20. Výkladem tohoto ustanovení se již opakovaně zabývala judikatura správních soudů. Její základní východiska shrnul NSS např. v rozsudku ze dne 6. 3. 2024, č. j. 9 Azs 37/2024-25. Soud je následoval i při posouzení nyní projednávané věci.
21. Zákon o pobytu cizinců vychází z předpokladu, že cizinec, který získal povolení k pobytu na území ČR k určitému účelu, je povinen povolení k jím deklarovanému účelu náležitě využívat; v opačném případě je namísto mu toto povolení k pobytu na území ČR neprodloužit (rozsudky NSS ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 80/2011-69, či ze dne 4. 9. 2019, č.

- j. 6 Azs 11/2019-36, odst. 21). Obdobně lze uvedené závěry vztáhnout i pro důvod neudělení nového povolení k dlouhodobému pobytu, jestliže cizinec neplnil dosavadní účel pobytu dle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.
22. Plněním účelu je třeba rozumět faktické vykonávání určité činnosti, nikoliv formální splnění podmínek pro výkon takové činnosti. Jinými slovy, je-li účelem dlouhodobého pobytu například podnikání, nestačí disponovat podnikatelským oprávněním; podnikatelská činnost musí být fakticky vykonávána (viz rozsudek NSS ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011-81, či rozsudek NSS č. j. 9 As 80/2011-69).
23. To samozřejmě platí i pro pobývání na území ČR za účelem studia. V takových případech je třeba *„přísně trvat na tom, aby hlavním účelem pobytu (časově i mírou intelektuální investice) bylo uskutku studium a aby aktivity jiné (podnikání, závislá činnost, jiná výdělečná činnost či prosté pobývání na území a žití například z úspor či ze zahraničních příjmů) byly pouze doplňkem skutečného a vážně míněného studia. Časté střídání studijních oborů či studium vyžadující jen malou časovou a intelektuální investici cizince může být vážným signálem, že účel jeho pobytu není ve skutečnosti naplňován a že je zástěrkou pro účely jiné. Studium zdánlivé či fakticky „vedlejší“ se nesmí stát nekontrolovanou vstupenkou cizinců na území ČR a prostředkem získání navazujícího povolení k pobytu za jinými účely (podnikání, zaměstnání aj.). Právo pobývat na území ČR za účelem studia mají mít jen a pouze takoví cizinci, kteří, jak již bylo výše podrobněji rozebráno, skutečně a vážně studují“*. (rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2021, č. j. 2 Azs 325/2020-33, odst. 20).
24. Judikatura správních soudů se ustálila na závěru, že aby bylo možné konstatovat naplnění účelu, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být činnost (např. studium) v období povoleného pobytu vykonávána alespoň převážně (rozsudek NSS č. j. 9 As 80/2011-69; rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2013, č. j. 9 A 66/2010-50, č. 2951/2014 Sb. NSS; či rozsudek NSS ze dne 6. 11. 2014, č. j. 9 Azs 219/2014-39, odst. 11).
25. Zákon o pobytu cizinců ale obsahuje i jistý korektiv jinak velmi striktní a formální právní úpravy. Cizinec totiž může prokázat, že účel pobytu neplnil po přechodnou dobu ze závažných důvodů (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 9. 2023, č. j. 5 Azs 277/2022-37, odst. 18). V jeho rámci je možné přihlídnout k tíživým situacím, v nichž se cizinci mohou během jejich pobytu na území ČR ocitnout, a v jejichž důsledku nemohou po určitou dobu plnit účel takového pobytu. Příkladem takové situace může být nástup žadatelky na mateřskou dovolenou (rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2015, č. j. 4 Azs 59/2015-37, odst. 29) či přerušení faktického výkonu podnikatelské činnosti z důvodu péče o nezletilé dítě (rozsudek NSS ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 Azs 258/2015-44, a rozsudek NSS č. j. 5 Azs 277/2022-37, odst. 25 a 26).
26. Pro posouzení nynější věci je podstatné, že žalobce v žalobě fakticky vůbec nezpochybňuje stěžejní závěr správních orgánů, že před podáním žádosti o vydání zaměstnanecké karty neplnil dosavadní účel pobytu, tedy řádně neplnil své studijní povinnosti. Soud nesouhlasí s žalobcem, že by ministerstvo postupovalo v rozporu s § 3 správního řádu, neboť si pro své rozhodnutí obstaralo potřebné podklady, s nimiž žalobce relevantně nepolemizuje.
27. Ministerstvo vycházelo zejména ze sdělení ČZU, která potvrdila, že žalobcovo studium ukončila ke dni 20. 4. 2022 pro nesplnění studijních požadavků. Žalobce totiž v zimním semestru získal pouze 4 kredity a v letním semestru žádný. Proti tomuto skutkovému zjištění žalobce nic nenamítal a nepokusil se jej vyvrátit ani při následném výsledku. Při něm

sice popisoval průběh studia a okolnosti jeho docházky, nicméně nepopřel, že zkoušky z jednotlivých předmětů nesložil.

28. Vedle docházky do výuky a přípravy na ní (v době, kdy výuka probíhá), ale musí být zřejmá zejména snaha studenta o plnění takových povinností, které jsou spjaté s postupem ve studiu. Tento postup je vázán na získání kreditů za jednotlivé předměty a student musí v tomto směru vyvíjet snahu, tj. musí získávat zápočty, skládat zkoušky a plnit další podmínky potřebné pro získání stanoveného minimálního počtu kreditů; jinak ve studiu (do dalšího semestru) postoupit nemůže. Pokud cizinec stanoveným studijním povinnostem nedostojí, nelze mít za to, že by řádně plnil účel pobytu (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2024, č. j. 34 A 9/2024-31, odst. 18).
29. Jelikož žalobce zjevně nedosáhl potřebného počtu kreditů k postupu do dalšího ročníku, ukončila ČZU jeho studium již v dubnu 2022. Tím přestal být žalobce studentem i z formálního hlediska. Materiálně ale vzhledem k dosaženým studijním výsledkům neplnil účel pobytu již dříve. Na základě provedeného dokazování správní orgány nezjistily, že by žalobce dosahoval takových studijních výsledků, které by svědčily o jeho vážně míněném úmyslu ve studiu pokračovat a zdárně jej ukončit. Z toho důvodu soud nepovažuje za jakkoli významnou žalobcovu argumentaci, že se dopustil „jen půlroční výpadku“. Žalobci se nepodařilo prokázat, že se v období platnosti povolení k dlouhodobému pobytu skutečně a vážně studiu věnoval. Nadto není sporu o tom, že žalobce po ukončení studií na ČZU posléze půl roku před podáním žádosti o vydání zaměstnanecké karty nebyl studentem ani formálně. Za takové situace soud plně souhlasí se správními orgány, že žalobce před podáním žádosti účel pobytu neplnil, a tedy byl dán důvod pro zamítnutí žádosti dle § 45 odst. 1 věty třetí zákona o pobytu cizinců.
30. Následná délka správního řízení o žalobcově žádosti nehrála pro rozhodnutí ve věci žádnou roli. Předně § 45 odst. 1 věta třetí zákona o pobytu cizinců ukládá zkoumat, zda žadatel plnil účel pobytu před podáním žádosti o nové pobytové oprávnění, tj. před zahájením správního řízení a nikoli v jeho průběhu. Ustálená judikatura pak stojí na závěru, že samotná délka správního řízení na zákonnost napadeného rozhodnutí vliv zpravidla nemá (viz např. rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2024, č. j. 5 As 193/2023-29, odst. 16–22 a tam citovanou judikaturu).
31. Ve správním řízení žalobce rovněž neprokázal, že by mu v plnění účelu pobytu po přechodnou dobu bránily závažné důvody. Jednak byla žalobcova tvrzení v tomto směru dosti obecná a částečně i rozporuplná a jednak žalobce tato tvrzení ničím neprokazoval.
32. V žalobě žalobce zmiňuje, že se studiu nemohl věnovat z důvodu potíží jeho rodiny v Sýrii a zdravotního stavu matky. Ve správním řízení však tímto způsobem neargumentoval. Ve vyjádření v řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia ze dne 27. 10. 2022 žalobce zmíněnými obtížemi vysvětloval to, proč nemohl složit ve zkouškovém období jednu ze zkoušek. Nicméně v té době žalobce nebyl studentem již půl roku a jeho studijní výsledky napovídají, že žalobce své studijní povinnosti neplnil takřka vůbec od samého počátku studia. S touto skutečností ministerstvo žalobce správně konfrontovalo při jeho výslechu. Žalobce přitom srozumitelné vysvětlení zjištěného rozporu nepodal. Spíše se vyjadřoval k tomu, proč nemohl pokračovat v dalším studiu. Nijak nerozvedl, v čem mu situace v jeho rodině zabránila, aby své studijní povinnosti soustavně plnil.

33. V odvolání navíc žalobce výslovně uvedl, že zmíněné těžkosti nejsou důvodem neúspěchu jeho studia, nýbrž důvodem, proč si nemohl obstarat pracovní nabídku bezodkladně po ukončení studia na ČZU. Žalobce tedy sám popřel, že by mu závažné důvody bránily v plnění účelu pobytu. Žalobce tedy neunesl břemena tvrzení ani důkazní, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu ve smyslu § 45 odst. 1 věty třetí zákona o pobytu cizinců.
34. Brání-li se žalobce tím, že po ukončení studia na ČZU nemohl začít studovat jinou vysokou školu kvůli průběhu akademického roku, pomíjí, že v první řadě měl řádně pokračovat v plnění studijních povinností na ČZU. V nastalé situaci se žalobce ocitl vlastní vinou. Výše soud odůvodnil, že žalobci v plnění účelu pobytu nebránila žádná objektivní překážka, respektive žalobce existenci žádného závažného důvodu znemožňujícího plnění účelu pobytu neprokázal. Proto nemůže žalobci tato okolnost prospět.
35. Žalovaná se řádně vypořádala i s námitkou, že před podáním žádosti o vydání zaměstnanecké karty se žalobce snažil získat práci. Poukázala totiž na jeho výpověď, v rámci níž ministerstvu sdělil, že se o žádnou pracovní pozici ucházet nemusel, neboť mu ji nabídl jeho strýc. Proto ani neabsolvoval žádné výběrové řízení. Nadto žalobce byl povinen se věnovat převážně studiu, neboť právě za tím účelem mu ministerstvo vydalo povolení k dlouhodobému pobytu, nikoli za účelem zaměstnání. Jak ale soud výše popsal, žalobce minimálně v období od 20. 4. 2022 do dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty účel pobytu neplnil, neboť nikde fakticky nestudoval ani nebyl formálně jako student ke studiu nikde zapsán.
36. Soud se neztotožňuje s žalobcem ani v tom, že by žalovaná nezohlednila bezpečnostní situaci v zemi původu. V odvolání ji žalobce uváděl v souvislosti s vysvětlením, proč nemohl získat zaměstnání dříve. Touto námitkou se však žalovaná zabývala, jak vyplývá z výše uvedeného. V závěru odvolání žalobce sice válku v Sýrii opětovně připomíná, nicméně nikterak nespecifikoval, jak konkrétně by se měla právě jeho, případně jeho rodiny, dotýkat. Žalovaná přitom v napadeném rozhodnutí provedla základní posouzení přiměřenosti dopadů zamítnutí žádosti do soukromého a rodinného života žalobce. Poukázala především na fakt, že v Sýrii žijí rodiče a sourozenci žalobce. Lze tak předpokládat, že rodinné zázemí v zemi původu žalobce stále má. Nadto žalobci nebyl zakázán další pobyt na území ČR, a proto by zde mohl setrvat na základě jiného pobytového oprávnění.
37. Soud se dále shoduje s vyjádřením žalované, že sama bezpečnostní situace v Sýrii nemůže být důvodem pro vyhovění žádosti o vydání zaměstnanecké karty, jestliže bylo namístě ji zamítnout dle § 45 odst. 1 věty třetí zákona o pobytu cizinců. I pokud by tedy soud považoval tuto argumentaci za řádnou odvolací námitku, ačkoli ji žalobce vznesl značně obecně a bez zohlednění specifik svého případu, nepřezkoumatelnost rozhodnutí nezpůsobuje pominutí námitky, která je pro posouzení věci zjevně irelevantní (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31, odst. 12). Bylo by proto v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení, kdyby soud napadené rozhodnutí zrušil, aby do něj žalovaná dopsala jednu větu o irelevanci dané námitky. Na právním postavení žalobce by se nemohlo ničeho změnit. Ani tato námitka proto není důvodná.
38. Pokud by žalobci ve vycestování z ČR bránila překážka na jeho vůli nezávislá (např. bezpečnostní situace v zemi původu), je oprávněn požádat o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

Případně může zvážit, zda nesplňuje podmínky pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

39. Jelikož soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti, žalobu pro její nedůvodnost zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšné žalované pak žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. února 2025

Karel Ulík, v. r.

samosoudce